

PIJNLIJKE VERGETELHEID...

DOOR GUIDO BOSTEELS

"Gaat en onderwijst alle volkeren"; "Be-min uw naaste zoals uzelf".. Sleutel-woorden zoals deze, die voorheen onze denkwereld overheersten moesten destijds in onze door het Christendom doordrongen wereld doorslaggevend zijn. Maar het is nu eenmaal zo dat de ontkerstening altijd verder oprukt... Hoeft het gezegd dat de meeste kloos-terordes uit de vorige eeuw nog slechts als een verre droom achter ons liggen?

Toenmaals zagen wij die religieu-zen dag en nacht de ziekenzalen van de brousehospitalen doorlopen als vlijtige mieren, zorgzaam en attent, zich inspannend om allerlei noden te lenigen, geleidelijk een schat van er-varing opbouwend in die specifieke tropische omgeving. Zij wisten hoe om te gaan met de Afrikaanse levenssfeer, ze schrikten niet terug voor ondankba-re, afstotende en primitieve reacties, ontstellend gemis aan hygiëne, vreem-de geuren en ongepast rumoer, niet enkel vanwege hun patiënten maar ook vaak van vergezellende familieleden en kinderen. Meestal hadden die ook nog niet het minste benul van hoe ze zich dienden te gedragen in zulke medische omgeving, laat staan begrip op te bren-gen voor elementaire voorzorgen inza-ke aseptie en hygiëne.

Wij hebben kunnen zien hoe die zus-ters het als hun heilige plicht aanzagen zich met eindeloos geduld in te span-nen om, vaak met beperkte middelen, sociale centra in het leven te roepen waar zij de vrouwen en jonge meisjes met veel geduld elementaire begrippen inzake kinderverzorging, lichaamshy-giëne, huishouding, ziektepreventie, voorkoming van epidemieën en zoveel meer bij te brengen.

Een leven van onthechting

Vroeg opstaan, dagelijks ochtendge-bed, gezamenlijke sobere maaltijden, levend onder het alziende oog van een stipte overste, gespeend van ontspan-ning en omgang met de buitenwereld, dat alles vormde de omkadering van de dagelijkse taak van deze talrijke vrou-wen die hun leven hadden toegewijd aan God en evenmens. De drie plechti-ge geloften die zij vooraf ten overstaan van de door hen gekozen congrega-tie hadden afgelegd zijn ruimschoots gekend:

- 1) Gehoorzaamheid: volstreekte onder-werping aan de regels opgelegd door de gekozen religieuze congregatie en aan het gezag van de overste;
- 2) Bestendige zuiverheid: geen enkele geslachtelijke relatie wordt toegela-ten;

- 3) Bestendige armoede: ongeacht hun onschatbare arbeidsprestaties wordt hun niet het minste inkomen toegekend.

Een bewuste keuze

Het kan niet helemaal worden uitgesloten dat sommige vrouwen die deze weg van nederige onthechting en totale dienstbaarheid gekozen had-den, die keuze niet hebben gemaakt in volle bewustzijn van de mogelijke voldoeningen die hun vrouwelijkheid in hun latere leven had kunnen bieden. Wanneer zij daar wel degelijk van bewust zijn geweest, dan wekt die keu-ze des te meer respect en bewondering op. En dat is dan nog veel meer het geval wanneer die optie heeft geleid tot een fatale afloop, zoals in de vele gevallen van onnoemelijke gruwel en gewelddadige dood die al te vaak het lot zijn geweest van een aanzienlijk aantal gewijde zusters tijdens de ramp-zalige crisissen die de dekolonisatie in Afrika hebben geteisterd (zie hieronder Mémorial van Gentinnes).

Het bezorgt ons een gevoel van on-behagen dat nog zo weinig aandacht wordt besteed aan de uitzonderlijke verdiensten van die ontelbare nederige weldoeners van de lijdende Afrikaanse mens. ■

In het weeshuis van Kolwezi

Een moderne materniteit

Kapel te Gentinnes ter ere van vermoorde religieuzen